

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Provincia Franciae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66469)

P R O V I N C I A

F R A N C I A E.

NUMERANTVR in Franciæ Prouincia Socii ducenti, & octo, in loca septem distributi, in Domo Professæ Parisiensi viginti; in Collegio Parisiensi sexaginta sex, in Collegio Musipontano quadraginta septē; in Viridunensi duo, & quadraginta, in Niuernensi quindecim, in Bituricensi, propterea quod vrbs illa pestilentia est vexata, septem fuere, in Augensi eadem ob causam quattuor. In Sociatē admissi sunt tres, & triginta. Vita nouem decessere.

D O M V S, E T C O L L E G I V M

Parisiense.

Parisius ad Catholicam religionem tredecim rediere; ex eo numero fuit quidam genere natus illustri, qui cum Gebennam studiorum causa profisceretur, à piratis captus, spoliatusque admirabili Dei prouidentia, in Catholicorum venit potestatem, atque ad Ecclesiam aggregatus est; cui reconciliatus item est alter familiæ nobilissimæ Princeps, eius nimirum, quæ prima in Scotia regnū hæresim importauit. Multi alij nobiles viri, in his Marchio etiam, Catholica doctrinæ præceptionibus sunt instituti. Catholici, duo, cum propter scelera, quæ cōmiserant, salutē despe-

R 2 rassent,

rassent; ad confessionem, & veniæ spem excitati. Quidam ex familia non ignobili cum mente prope alienatus videretur; magno suorum gaudio, sanitati restitutus. Consultum quoque cuidam, qui visis quibusdam agitatus, mortem sibi consciscere constituerat. Mulier quædam pietati valde dedita, cum in morbum incidisset, passa sibi est persuaderi à propinquis, ut tantisper pietatis exercitationes intermitteret; atq. illico morbus, qui levis initio fuerat, ingrauescere cœpit: quare statim sua illa studia repetere animo proposuit, eoque liquore, qui è S. Andrea mèbris manat, inucta, paulo post cõualuit. Confessiones generales auditæ ductæ, et viginti. Societatis nostræ meditationibus quinq. & sexaginta se exercuerunt; ex his animum ad Societatem viginti adiecere: quattuor ad alias religiosorum familias transferunt. Scholæ auditorum numero, nobilitateq. maxime celebrantur: atque omnes fere, qui in celeberrima illa orbis terrarum Academia, aut magistri Theologiæ creantur, aut in alijs Collegijs Philosophiam docent, ex nostris scholis exierunt. Rex Christianissimus Caroli noni fratris filium egregia puerum indole, inter conuictores versantem semel inuisit; atque ipsemet scholasticos inter se commisit, magnaq. animi cum voluptate omnia ad finem vsque spectauit. Cum vero sub finem scholarum pueri omnes positis genibus B. Virginem rite salutarent; Rex ad nostros conuersus, quæ Deo, inquit, gloria sit, scholastici vestri hæretici non erunt. Idẽ aureos mille dedit, quibus proxima Collegio domus emeretur. Eius mater Regina Domui Professæ aræ dedit ornatũ, aureorum
du-

ducentorum precio. Cardinalis Guisius, eiusque mater in templi peripetasmata aureos contulit centum. Ex Collegio Parisiensi Petrus Monerius obiit, egregie virtutis adolescens. Is cum morti proximus adstanti confessario infestam sibi esse Dæmonis præsentiam dixisset; iussus ab eo est quærere de ipso dæmone, numquid contra se haberet: ac paullo post sereno vultu ad confessarium conuersus, nihil habet, inquit, cumq. omnes ad veras, solidasq. virtutes cohortatus esset, vita migravit: singularis plane innocentie exemplum, cui nihil supremo vitæ tempore diligens, atque criminofus accusator obijcere potuerit.

COLLEGIUM VIRDVNENSE,
& Bituricense.

Collegium Virdunense Domum Probationis adiunctam habet; cuius Nouitij ad omnem officij religiosi partem diligenter exercentur: non nullorum etiam in vocatione constantia varie tentata est. Adolescens patre natus catholico ille quidem, sed catholice parum institutus, cum quendam, qui Parisiis venerat, honorifice de Societate nostra loquentem audisset; litteris ad Collegij Rectorem datis petijt, vt in eam admitteretur, id parentes odorati ad eum de proposito deducendum omnibus rationibus aggrediuntur; pecuniam, ceterasq. illecebras, & opportunitates vltro ad omnem luxum subministrant: ac tandem inducunt, vt hæreticam virginem sibi despondeat. Interea dum nuptiarum dies venit, adolescens Parisios, domestici negotij causa, proficiscitur; ibi demum veteris propositi recor-

datur: conuentoq. Rectore, omnibus precibus instituit, ut in societatem reciperetur. Itaq. cum temporis aliquantū in exercitijs spiritualibus posuisset, ad Novitiatum missus est: patriq. postea ipsum ad nuptiarū fidem exsoluendam reuocanti respondit, sibi certū esse viuere cum mendicis potius, quam matrimonium contrahere cum heretica. Alium in societatem iam receptum eius condiscipulus viri potentis filius omni conatu secum Parisios reducere adortus est. Is cum magna nobilium virorum corona septus in Collegium venisset, maria, & montes, ut aiunt, adolescenti polliceri cœpit. Abbas quoq. qui in eius erat comitatu, adolescentē hortatus est, ut optimis amici consilijs pareret; quandoquidē ipse votis non esset obstrictus, et explicatam ad summos honores consequendos viam haberet: neque expectaret, dum postea (id quod alijs quotidie vsu cerneret euenire) cum ignominia, ac dedecore ab societate repelleretur. Ad hæc adolescens modeste respondit, fieri quidem posse, si sua se indignum præbeat vocatione, ut ab societate eijciatur; considerare tamen eum qui velle dedisset, etiam perficere daturū: ceterū id se nunquam à viro religioso expectaturum fuisse, ut quempiā à religione deterreret; illamq. nouam, & insolitam liberalitatem merito sibi suspectā esse: quo responso Abbas pallore perfusus obmutuit. Vbi primus hic impetus parum prospere successit, vim parant: & condiscipulus manu adolescentē apprehendens ad alteram Collegij ianuam, ad quā præsto erant equi instructi, sensim progreditur; quam forte clausam cū offendisset, frendens dentibus, irrito conatu discessit. Alius adolescens Lugduni loco nobili natus, cū ab ipso pro-

ba.

bationis Domo in patriâ, Regis auctoritate pertractus à fratre esset; D. Thomæ Aquinatis exemplum, cum simili tentationis genere eius pudicitia, constantiaque oppugnata esset, singulari animi fortitudine reddidit: quare cum ab eo sui nihil impetrare potuissent, tãdem ad nos remiserunt. Exercitia spiritualia plurimis tradita sunt; conuictoresq. fere omnes, ut in ijs se exercerent, summis precibus contederunt: quindecim dütaxat ad ea sunt admissi; ex ijs quattuor mētē ingrediēdi societatem susceperunt. Iisdem exercitijs monasterij cuiusdam pæne collapsa disciplina restituta est.

Biturigibus fœda incidit hoc anno pestilentia; quo tempore omnibus, qui confessionis, communionisue gratia accedebant, semper aditus in nostrum Collegiū patuit. Missus præterea est P. Franciscus Folinæus cum fratre quodã, qui ciuium affectorum animis, corporibusq. quantum in ipsis esset, succurrerent. quo in officio dum singulari caritate, animiq. voluptate versantur, communi morbo oppressi vitam naturæ debitam pro ciuiũ salute profuderunt. E Collegio autem quinq. desiderati sunt. Horum morte commoti vrbis Præfetti, negarunt se amplius opera nostrorũ vsuros; quippe quã ad maiora tēpora reseruarent. Quã eamdē caritatē nostri cū in religiosorũ domũ exhibuissent; inductus est vnus ex ijs Sacerdos, ut suã etiã ipse operam, nostro exemplo, affectis iuuandis consecraret.

COLLEGIUM MVSSIPONTANVM,
& Augense.

Mvsiponti magna hoc anno est comprehēsa multitudo veneficorũ, quos nostri capitis damnatos ad supplicium vsq. profecuti sunt, magno utiq. eorum

bono; omnes enim fere vitam quam scelestissimam egerant, morte sanctissima concluderunt. Sane hoc veneficorum genus hominibus, ciuitatibusque perniciosissimum est, omnesque fœdus cum Dæmone percusserunt: quo auctore, & adiutore maleficia innumerabilia committunt. Tantam vero apud eos potestatem, & auctoritatē hisce ferme artibus Dæmon sibi comparat. Vbi quem ille animo maxime perturbato viderit, statim præsto est honesto cultu; opem, diuitias, aliaque omnia, si modo sibi mos geratur, prolixè pollicetur: Christum Dominum, ac B. Virginem abiurare iubet. Vt autem sui dedititij aliqua à ceteris nota distinguantur, fronti dentem imprimit, aut capillos aliquot euellit: tū pulueres quosdam dat, quibus quoscunque voluerint necare possint. quamquam sepe minis, ac verberibus eos interficere cogit, quos ipsi minime vellent. mulier quidem certe cum viri nobilissimi de Societate, atque adeo de ipsa optime meriti filiam necasset; affirmavit vi Dæmonis se ad id compulsam: quin dixisse Dæmonem, parenti quoque puellæ eadem opera moriendum fuisse; ni pro eo domi quidam Deum orasset: eo autē tēpore quo vnus de nostris Sacerdos rem diuinā in ipsius viri castro fecerat. Vnum ex his veneficis, dum in carcere custodiebatur, Dæmon ex fenestra monere cœpit, ne quid confiteretur. qui cum id se facturum præcise negaret, omnemque Societatem Dæmoni renunciaret; sensit compedes, quibus constringebatur, ingenti cum dolore concuti: mox eidem apparuit mulier candido vestitu; facie venerabili; quæ illum, vt animi saluti prospiceret, cohortata confestim abscessit.

In Collegio Augensi magna vis confitentium fuit, adeo ut ad alteram horam post mediam noctem ijs nostri aures dare cogeretur. Eius vero concursus maximam causam dedit puella quædam energumena, quæ peccata ceteroquin occultissima (quæ quidem confessione deleta non essent) divulgabat. Et quidem hoc anno plurimi extra consuetudinem in ijs regionibus energumeni repente visi sunt, quorum quinq. ab Episcopo Suesionensi tum sanctissima Eucharistia, tum Sanctorum reliquijs liberati sunt. Ex his Dæmon vnus cum exorcismis vrgeretur, dixit, Dæmonum ingentem multitudinem ex Indijs eiectam in eas partes diuino imperio venisse, ut hæreticos, qui sunt in ijs, impietatis redarguerent, atque conuincerent.

PRO.